

l. 1613. odtisnila iznova. Pozneje l. 1677.—1715. so jezuitje Konštanc Jiří, Šteyer in Borner izdali v treh delih svetováclavsko sv. pismo, katero je iznova izšlo l. 1769.—1771. Nove izdaje sv. pisma izvirajo od Durycha in Procházke, od Krbca, Bezděke, Frencla, Srdínka in Borovega. V novejšem času pa sta izšli dve sv. pismi, bogato ilustrovani in sicer: sv. pismo Dorétovo, katero je izdal Otto in uredil † Štulc in Lenc in „zlato sv. pismo“, katero je založila „sv. václavská záložna“, in ki so ji uredili dr. Borovy, Kyselka in Drozd. To bodi dovolj o češkem sv. pismu!

Ako se gre zato, kako so se gojile pri nas svetopisemske vede, moramo vsekakor imenovati na prvem mestu † dr. Sušila, ki se je zlasti pečal z razlago novega zakona. Njegova učenost je bila orjaška in njegovi spisi so res pravi studenci bogoslovne vede. Zato so tudi skoraj vsi doživeli drugo izdajo, kar pri nas v znanstvenih delih pomenja mnogo. Njegova razlaga knjig novega zakona je izšla v zalogi društva sv. Prokopa v Pragi in sicer v sedmih delih. Prvi štirje obsegajo evangelije, peti dejanje apostolov, šesti (v dveh pododdelkih) liste sv. Pavla (brez lista do Hebr.) in sedmi del ostale spise novega zakona. Za Sušilom pa moramo imenovati drugega Moravca, doktr. Mel. Mlčocha, profesorja v Olomucu, kateri že daljši čas tam pčučuje stari zakon. Iz njegovega peresa izvira „Starověda biblická“, ki jo je založilo l. 1888. društvo sv. Prokopa v Pragi. To je prvo hebrejsko starinoslovje pisano v češčini, in zato smo je pozdravili s veseljem. Še z večjo pohvalo pa smo sprejeli njegov „Psalterium“, o čemer nečem tukaj dalje govoriti, ker sem prepričan, da je to delo že znano iz raznih znanstvenih inojezičnih listov. Meni se zdi, da je ta knjiga v resnici izvrstna. Zato pa res kar nestršno čakamo Mlčochovega slobodnega, metriškega prevoda psalmov po izvorniku; pri tem poudarjam, da ga bodo gotovo vsi veseli; do sedaj je malo znan, ker ga je bil Mlčoch izdal samo v kamenotisku. Na češkem bogoslovnem oddelku predava stari zakon profesor dr. Jaroslav Sedláček, po katerega spiskih smo sestavili te

črtice o češkem sv. pismu. Iz svetopisemske vede je napisal ta mladi mož že več spisov; obiskal je tudi že večkrat jutrove dežele. Vrh tega je pa izdal lansko leto hebrejsko slovnico z naslovom: „Lešon hassefarim“ ali „Temelji hebrejskega svetopisemskega jezika“. — To knjigo so splošno hvalili, samo to so opazali ocenjevalci, da pisatelj proti navadnemu načinu začenja sprego s prvo osebo, in ne s temeljno obliko tretje osebe; to pa je pisatelj naredil samo zato, da bi ohranil nam domači način spreganja.

Poleg teh se peča s svetopisemskimi vedami tudi kraljičino-grajski prof. dr. Jan. Nep. Soukup, ki je iz te stroke napisal mnogo temeljitih člankov za „Časopis kat. duhovenstva“. Tako je spisal, da navedem vsaj nekatere njegove spise, med drugimi: „Vsebina knjige Jobove“ in „Politiško delovanje prorokov starega zakona“. Soukupu se pridružuje po svojem spisu „Chronologie der Bibel“ v ptujini dobro znani budjejeviški prof. dr. Raška in prof. dr. Jiráček, kateri spisuje članke iz svetopisemskih ved vzlasti v Ottov „Naučný slovník“. Tudi doktor Jan. Krst. Marek, sedaj kanonik pri sv. Vidu v Pragi, pečal se je s temi vedami; priobčil je n. pr. spis o svetopisemskih apokrifih. — Posebne pozornosti pa je vreden tudi z apologetičnega stališča članek Julija Chodníčka „Mere Noetove ladije“ v Časop. kat. duch. l. 1878., kjer dokazuje na temelju višje matematike verodostojnost dotičnih svetopisemskih podatkov. Ta članek je predelal za širje občinstvo v predlanski „Vlasti“ učitelj Kočí, izšolan tehnik; o priliki petdesetletnice škof. je bil podan v latinskem prevodu kapelana Baueröpla sv. Očetu v Rimu. Naposled ne smemo zamolčati dr. Janeza Šykoře, profesorja v Pragi, ki piše raznovrstne članke iz novega zakona v različne časopise in v Ottov „Naučný slovník“. — Preje so seveda že mnogi drugi delovali v tej stroki, n. pr.: Dobrovský, Dracký, Turner, Körner, Frencl, Kozelka, Bílý itd., ki jih že pokriva črna zemlja.

165 Današnji številki je pridejan „Vozní red železnic na slovenskem ozemlju“ od 1. rožnika do 1. vinotoka 1894.

